

IZIŠKI LISTI

LETO III. LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO ŠTEV. 10

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, štev. 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, letoletno din 30.—

BIRMANCI Z DOMAČIMA BOTROMA

— Le brez skrbi! Najne bova že sama peljala k birmi!

Prihodnja številka izide v soboto, dne 1. junija 1940.

NAROČNIKOM!

Vsem, ki so z naročnino na dolgu, smo poslali položnice. Prosimo, da nam nakažejo denar, ki ga potrebuje uprava in prav tako željno pričakuje, kot naročniki številko našega lista. Vsi slovenski humoristični listi do danes so storili to ali ono smrt! »Totemu listu« se sicer smrti ni bati, pač pa bi bil rad še bolj zdrav in privlačen, za kar pa potrebuje denar. In sicer ne v obliki subvencij, temveč le potem točnega plačevanja naročnine hoče priti do njega. Upamo, da te vrstice ne bodo naletele na slepe oči. Tistim, ki redno plačujejo naročnino, pa tega res ne bi bilo potrebno prebrati.

Narodna pesem

(Poangležena)

Oj Nemci spet prodirajo
na Češko že marširajo,
al jaz pa le počas
jo režem k ljubci v vas.

Oj Nemci spet prodirajo
na Poljsko že marširajo,
al jaz pa le počas
jo režem k ljubci v vas.

Oj Nemci spet prodirajo
na Dansko že marširajo,
al jaz pa le počas
jo režem k ljubci v vas.

Oj Nemci spet prodirajo
v Norveško že marširajo,
al jaz pa le počas
jo režem k ljubci v vas.

MODERNO VOJSKOVANJE

se je v vsej svoji modernosti izkazalo oni dan. Pilot je bil po stari navadi založen z letaki, za rezervo je imel pa tudi nekaj bomb. Krožil je nad sovražnim ozemljem, kjer so začeli pokati topiči. Zadeli so avijon, ki je padel nad mesto. Padec je sprožil eksplozijo bomb na avijonu, eksplozija pa ruševine z mrličmi. Če bi mu dali mir, bi stresel letake in brez eksplozije odfrčal.

Zemljica obleko novo
zdaj na pomlad bo dobl'a;
dama, glejte, da tudi Vi boste
kakor zemljica storila!

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

Razne vesti

London, Neuspeh, ki smo ga doživeli na Norveškem je pripisati dejstvu, da smo poizkusili z novo taktiko: metati bombe na sovražnika. Če bi se držali stare navade: obmetavati sovražnika z letaki, bi danes tega neuspeha ne bilo.

Narvik. Spoznali smo, da je zavezništvo med Anglijo in Francijo na višku. Ob odhodu nam je padlo posebno v oči, da so se Angleži poslovili po — francosko, Francozi na po — angleško.

Sredozemsko morje. Črni oblaki se zbirajo, sem in tja udarja po časopisih. Optimistične ribe nočejo nič jesti, ker čakajo na obljubljeno pečenko. Če ne pride v kratkem pomoč, bodo vse pocrkale.

V DONAVI

so izsledili novo vrsto rib. So zelo užitne in imajo dolge plavuti. Ker teče Donava večinoma po nevtralnih državah, so se ribji učenjaki zedinili, da se bo nova riba imenovala »Nevtra«.

VISOKO PRIZNANJE

Beograd. Iz dobro poučenih virov smo izvedeli, da pride v Beograd posebna delegacija angleških strokovnjakov za sklepanje mednarodnih pogodb po informacije, kako se taki reči streže. Povod temu je dalo neverjetno hitro sklepanje trgovinskih zvez med Jugoslavijo in Rusijo.

ZA BREZMESNE DNI

V ponedeljek in petek bo prepovedano klanje, žal — samo v zaledju. Koristno bi bilo, da bi vse države uvedle sedem brezmesnih dni na teden, kadar bi bilo prepovedano sleherno klanje — tudi na fronti.

NA OBROKE

Oče: »Zakaj pa jokaš, Janezek?«

Janezek: »Zato, ker pravi Jurček, da si bratca, ki ga je danes štorcklja prinesla, kupil na obroke kakor radio.«

NAROBE

A: »Če pijem črno kavo, ne morem nikakor zaspati.«

B: »Pri meni je pa ravno nasprotno. Če spim, ne morem piti nobenih pijač.«

Sodobni otrok

Ded vzame svojega vnuka seboj v živalski vrt. »Ko prideta do slona, ded vpraša vnuka:

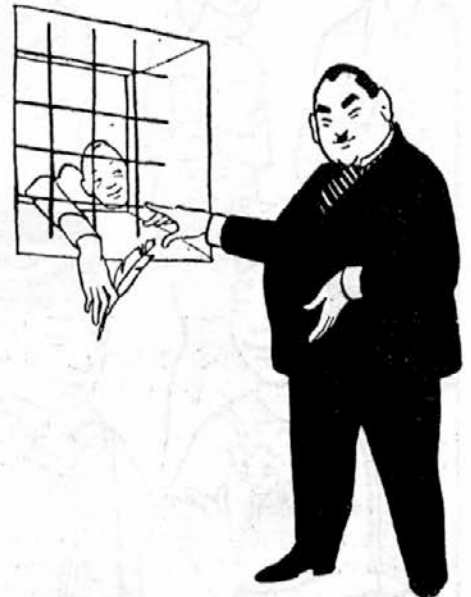
»No, dragi, ali bi mi znal povedati, katera je ta žival?«

»To je velik osel, ki si je nataknil plinsko masko«, se odreže vnuk.

Če...

Če on za okencem sedi,
se »Toti list« lahko smeji.

Če bi pa on še »gori« bil,
bi »Toti« potne srage lil.

PISMO BIMBAMBULLE IZ NARVIKA

(Poslano svojcem v Afriko)

Dragi moji!

V Narvik priti, nič streljati. Do danes samo bežati, bežati. Če mi v Afriki tako bojevati, vse lev požre. Naučil mnogo: vse obljubiti, mnogo govoriti in v redu ukrcati. Seduj nič novega, veliko zatišje. Kam potovati sedaj, ni znano.

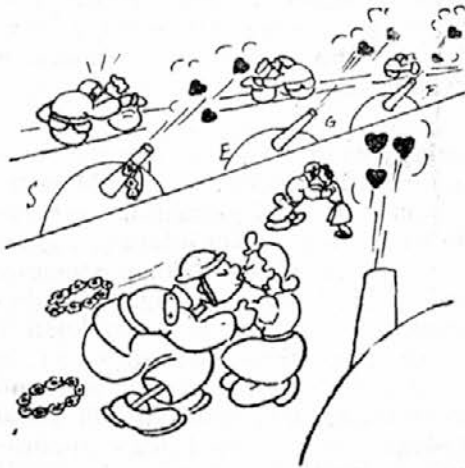
Z odličnim spoštovanjem

poljub
Bimbambulla.

NI RAZUMEL

Pepe: »V Beograd se pelješ? Daleč jel! Ali se pelješ čez Zagreb, ali čez Sarajevo?«
Cene: »Ah, čez binškošne praznike!«

Mesec maj - ljubezni raj

na zapadu

v Ljubljani

Koncentracija narodnih sil in Slovenci

(Prosto in brez sramežljivosti po članku Vlad. Krefta v »Večerniku« 27. aprila)

Ze nekaj časa se v jugoslovanskih časnikih razpravlja o možnosti razširitve sedanje vlade, v katero bi rade volje vstopili tudi mi, ki predstavljamo večji del slovenske opozicije. Če je bila kdaj potreba po taki koncentracijski vladi velika, potem je danes največja. — Vsi narodi Jugoslavije bi to koncentracijo pozdravili z zadovoljstvom. — V poštev pridemo pri taki kombinaciji seveda mi, ki imamo brez dvoma precejšnjo moč. Treba je rešiti vprašanje objektivno in stvarno v zadovoljstvo vseh Slovencev. Takšna rešitev pomeni za Slovenijo pričetek konsolidacije slovenske politike in istočasno možnost popolne duhovne mobilizacije slovenskega naroda v znamenju potreb in dobe, v kateri živimo.

OPRAVIČILO

»Moja hčerka Genovefa ne more priti danes v šolo, ker leži v postelji in se poti z največjim spoštovanjem. — Udana M. Muc.«

IZBIRA POKLICA

»Kaj bo vaš sin, ko bo končal šole?«
 »Učitelj bo postal.«
 »Ali ima kaj smisla za pedagogijo?«
 »Da, že zdaj ljubi počitnice.«

DOBER MOŽ

Zena (piše možu iz Rog. Slatine): »Tu se počutim izborno, kajti shujšala sem že za polovico. Koliko časa smem še ostati?«

Mož: »...dokler ne shujšaš še za drugo polovico.«

PROFESORJI ZEMLJEPISJA

so na svojem prvem pomladanskem zborovanju soglasno sklenili poslati vojnemu bogu Marsu zahvalno diplomo, ker jim s svojim popotovanjem širom našega planeta silno pomaga. Prvič si sami obnavljajo svoje znanje z njegovo pomočjo, drugič pa pridejo dijaki vselej dobro pripravljene in založeni z večjim znanjem po poročilih jutranjih listov.

KONKURENCA

Dva trgovska potnika, ki prodajata železne predmete, se peljeta skupaj v vlaku. — Oba na moč hvalita svoje blago. Prvi meni: »Naše blagajne so prav zanesljivo najboljše na svetu. Preden smo jih začeli prodajati, smo napravili poskus. Vanjo smo dali kokoš in jo zaprto postavili v razbeljeno peč. Čez pol ure smo jo odprli in — pomislite — kokoš je bila živa!«

»To še ni nič! Mi smo isti poskus napravili z našo najmočnejšo blagajno, in ko smo jo odprli — je bila kokoš v njej zmrzla.«

MED IGRALCI

Srečata se dva gledališka igralca, ki se že dolgo nista videla.

»Kako pa kaj tvoji malčki? So že kaj zrastle, so pametni?« vpraša prijatelj svojega tovariša.

»Pa še kako! Najprej so me imeli za genialnega, zdaj pa že sumijo v to.«

»Potlej še niso dovolj veliki, če šele sumijo v to.«

Otroški vozički

najnovjših modelov za leto 1940. Globoki, polgloboki in športni najceneje pri

„Obnova“ F. Novak

Maribor, Jurčičeva ulica števil. 6

Kako si Janezek predstavlja

živahnost na zapadni fronti

D. Goflja:

Pesem

*Kar na novo matere
nam sinov še narodijo,
po nevtralnih krajih jih
krogle sproti postrelijo.*

*Nič otroci niso zdaj
več za šolo, duše mlade,
danes to objekti le
za letalske so napade.*

*Bolnice dandanes nič
več ne zidajo se nove,
ker Rdeči križ samo
le še cilj je za — topove ...*

*Konec križa na grobeh,
konec bo po cerkvah zvona,
ker njun bron se prelevil
zdaj v podobo bo kanona.*

*Kdor ob plači zdaj živi,
lačna duša je uboga,
a verižniku povsod
le kopiči se zaloga.*

*Dva družinska očeta se
na ukaz kar ustrelita,
da doma vsak pet otrok
gole, lačne zapustita.*

*Kmalu za vsakdanji kruh
ne bo niti pare božje,
da milijarde se lahko
v smrtno spremene crožje ...*

*A premnogi tisoči
fronti mozeg podarijo,
da v zaledju drugim se
zadnjice lahko mastijo.*

*In ko bo kdaj kraj gorja,
bodo tisti spet trpeli,
ki za druge ambicije
so jih že iz kože deli.*

*To godi se v dvajsetem
zdaj stoletju, ki se drami,
in celo o binčkostih,
ko nekak je — duh med nami!!*

Agencija PIK (Presnet Inteligentna Kolobocija) javlja:

S posebnim ozirom na najnovejšo dogodke na Norveškem je angleška vlada sklenila, da da pobudo za projekt načrta posebnega društva za zaščito majhnih narodov. To društvo naj bi vzelo za emblema in znak suverenosti Chamberlainovo marello.

Agencija PIK javlja:

Kar se tiče gospoda Chamberlaina, so mnenja v angleški javnosti deljena. Nekateri ljudje so zato, da si kupi brezpogojno novo marello, drugi, bolj radikalni, predlagajo, da obesi marello enkrat za vselej na klin, najdejo se pa tudi ljudje, ki bi radi videli, da se še gospod Chamberlain obesi na klin poleg marelle.

NESREČNA ŠTEVILKA

»Kako pa ste prišli sem, moj dragi izgubljeni sin?« je vprašal kazniški duhovnik kaznjencea.

»Jaz sem žrtev številke trinajest.«

»Kako to?«

»Dvanajest porotnikov in en državni pravdnik!«

RESOLUCIJA

Na velikem pasjem protestnem shodu za desnim oglom mestne klavnice je bila s soglasnim lajanjem sprejeta naslednja resolucija:

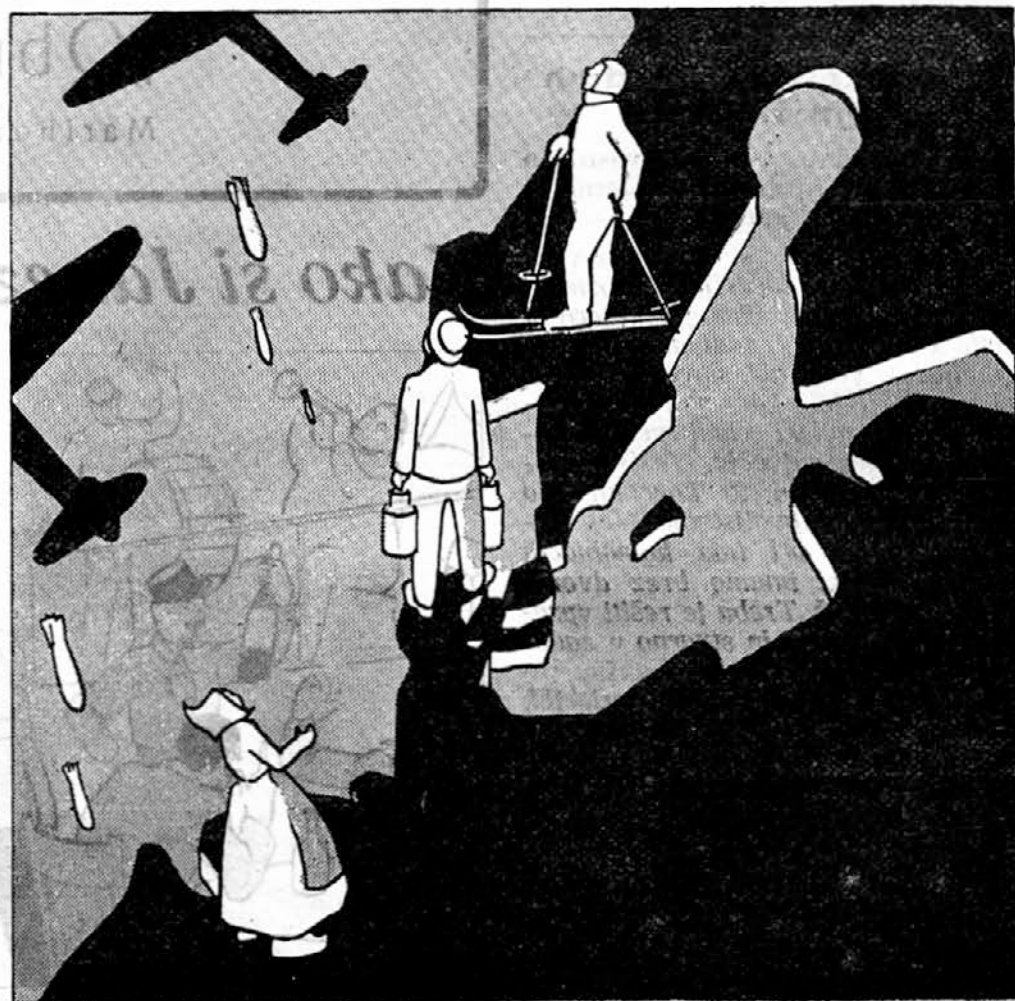
»Spodaj podtacani predstavniki pasjega rodu z ogorčenjem protestiramo proti nameravani uvedbi brezmesnih dni, ki bi pomenjala ogražanje naših življenjskih interesov. Opozarjamo, da bi bilo tako postopanje tudi iz higijenskih razlogov skrajno neumestno, saj se meso in kosti v poletju tako hitro usmradijo, da bi to dejstvo predstavljalo nevarno zdravstveno ogrožanje širokih plasti pasjega zaroda. Radi tega apeliramo: ne jemljite nam mesa in kosti!

Lord, s. t. (svojetacno)
predsednik zborovanja

Najnovejša

*Od Urula do Triglava
barka s petrolejem plava.
Je z bombažem založena,
taka zlepa ni nobena.*

Birma na severu

SVILA

za birmanke v veliki izbiri po nizkih cenah pri

TRPINU

Birmance-nevtralce botri kar obsipavajo z najmodernejšimi darili

JEDILNI LIST NEKE BEOGRAJSKE RESTAVRACIJE

(Enostaven prepis)

Špajskarta

Ručak, 4. maja 1940.

Supa sa griz knedlama	Din 2.—
Sos od luka	Din 4.—
Perkelt od telečih nogu	Din 8.—
Cušpajz od mladog zelja sa bečkom šnielom	Din 10.—
Poširana jaja u ajmoku	Din 7.—
Lungebratna haše sa pireom	Din 8.—
Svinjski file u pikant sosu	Din 10.—
Pohovane teleče noge — sos Tartar	Din 7.—
Restovani krompir	Din 4.—

DVOGOVOR

Idealist: »Če človek tako prav od srca ljubi, bi dekletu še zvezde z neba obljubil.«
Materijalist: »To je še najceneje!«

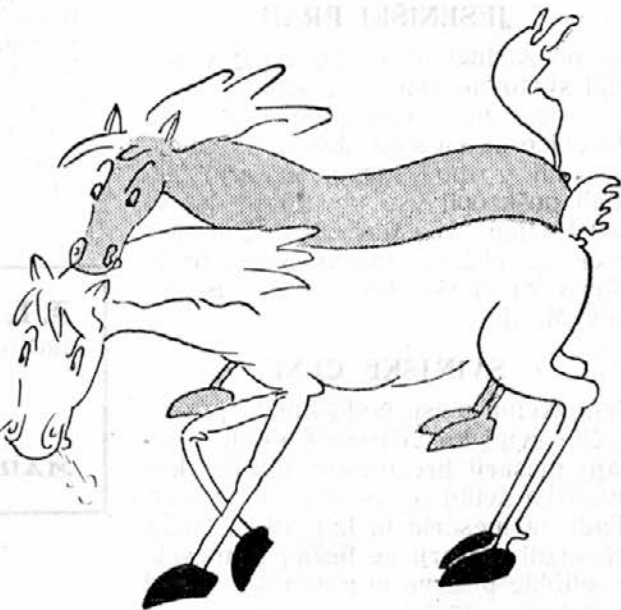
Postavil ga je lepo,

pa mu je na glavo padel

Kopitaraska

— Sedaj boš, Luca, menda dala mir z večno željo po francoski peti!!

Majska

Spet prišel cvetni k nam je maj,
prinesel Norvežanom raj;
bo mnogim — lepa nada, kaj?

Je nekaterim mrzel tuš pri nas
izlil na purgarski obraz
svet' Florijan — saj bil je čas!

Kdo bi si mislil, prav zares,
mednarodni da bo ekspres
nas vozil skoro čisto do nebes?

A sveti Duh še pride zdaj,
izžene nade gostom naj,
ki si predstavljali so tu svoj raj.

Naj glave raznim -filom razsvetli
nevtralnosti, rešitve tam da ni,
kjer za denar se tuj preliwa kri.

A glavno, kar prinaša maj,
to mraza zimskega je kraj,
to čas je šmarnc in ljubezni raj.

Zdaj ptiček ptičko snubi si
in v varstvu grmov in noči
nešteto parčkov dolgo v noč bedi...

NESPORAZUM

»V kateri razred pa že hodiš,« vpraša neka gospa malega Janeza.

»Prej sem bil v tretjem, zdaj hodim pa v prvi razred.«

»Za božjo voljo, kako pa je to mogoče?«

»Moj oče je postal postajenačelnik.«

PRIJATELJI UMETNOSTI

Na neki slikarski razstavi vpraša neka gospa:

»Kaj sodijo ljudje o teh slikah?«

»Mnenja so deljena. Nekateri pravijo, da je škoda barv, drugi pa, da je škoda platna.«

Dve juhi

Pride škof med lemenatarje in se hoče prepričati o njihovem napredku in splošnem znanju. Pobara nekoga izmed njih: »Kaj bi ukrenili, če bi našli v puščavi umirajočega človeka in ne bi imeli pri sebi ničesar razen kroznika z juho?« Mladenič nekoliko pomisli, nato pa odgovori prevzvišenemu: »Če bi bila juha taka, kot jo prevzvišeni je, bi dal umirajočega v sveto olje, če bi bila pa taka, kot jo mi dobivamo, bi ga pa — krstil...

LEPO BIRMANSKO DARILO

potice, šaklje, sveže pecivo, čokolado in kekse kupite najugodneje v

SLAŠČIČARNI ILICH

Maribor, Slovenska ulica 6, podružnica: Meljska cesta 2

Izpod Karavank

JESENIŠKI PRAH

bo po zaslugi naših časnikarjev postal svetovno znamenit. Dokler izum godnega Joža (škropilnica za vse Jesenice na en sam »knof«, ki ga bo pritisnil gospod župan in z njo na mah poškopil vse mesto) ne bo še izgetovljen, bo Markežev Tine naročil za občane maske zoper prah. Mero za maske bo pa jemal Sušnikov Matija.

SVINJSKE CENE

švinskemu mesu bodo kmalu prekoračile svinjsko višino. Z njimi uvažajo mesarji brezmesne dneve, ker svinjska svinjina res ni za vsakogar. Tudi za mesarje ni kaj prida, sicer bi mladi mesarji ne bežali iz mesnic v zatohle pisarne in potem še od tod v daljni svet.

IZ MILANOVEGA LOGA

*Zaupanje je čudna stvar,
ni dana vsakomur v dar,
ker marsikje kontrola lazi,
zato naj vsakdo nase pazi,
da ga usoda ne dobi
kljub veliki zaslužnosti.*

SVOJEVRSTNO TEKMO

simo si privoščili v našem kotlu pod Karavankami. To prekaša celo naše slavne smuške tekme in zname-

nite jeseniške olimpijce, sploh vse znamenitosti, ki smo jih zmožni skuhati na Jesenicah. Tekmujejo s samo zapadno fronto in smo prepričani v našo zmago. V zadnjem času smo premoogli več ranjencev kakor vsi regimenti vzdolž Maginotove in Siegfriedove linije. Tudi nekaj ubitih je bilo, celo smrt iz dobre volje nam je pomagala do senzacij.

ALBERT VICEL

TRGOVINA S KUHNJSKO OPREMO

*hišnimi potrebščinami, emajlirano,
pločevinasto, vilito in aluminijevo
posodo, porcelansko, kameninasto
in stekleno robo*

MARIBOR, Gosposka ulica 6

Iz Kranja

NAŠ ATEK

*Odločno čistil je
vse »tuje« ideje,
za novi bombaž pa
srce se mu smeje.*

ČESTITA KRANJSKA KRONIKA

je v svoj slavni arhiv dejala ino za lep spomin spravila spiritistične botre, ki so se po staroveško kamenjali — kljub modernizaciji vseh vrst bojnega orožja — in v živo meso nabadali na sam birmanski dan,

kar ni častno za naš kranjski botrovski stan. Žal je pa — sodobno, zato mora biti v kroniki zabeleženo. Čisto sodobno je tudi, da se meščani zoper tovarniške saje pritožujejo, drugi pa spet zbirajo denar za spominsko ploščo graditeljem Jelenovega klanca, ki so izkazali veliko vztrajnost v prekopavanju cest. Sodobni so tudi razni Janezi v našem mestu, ki bi menda radi od svojih pomočnikov veliko dela za malo plače. Hipersodobna so pa naša športna poročila. Dosedaj smo bili vajeni svetišč v cerkvah, »Gorenjec« ga je pa postavil kar na nogometni prostor, ko je pisal: »Jeseničani so sigurni, da imajo prvi gol pod streho, toda izborni vratar Kranja, drži ostri strel Janežiča in svetišče Kranja ostane neokrnjeno.«

Iz Celja

POPLAVA

Mirna in dišeča Voglajna ve, kaj se spodobi, zato se drži začrtane poti. Pač pa so v Celju odkrili financarji veliko poplavo »Morave« in »Zete«, ki sta zalili neko gostilno tako, da bo škoda prav občutna. Našli pa so se v Celju tudi ob tej priliki škodoželjneži, ki so težko prizadetemu hišnemu lastniku iz vsega srca privoščili nesrečo. Ti brezsrčneži so celjski — trafikanti.

L. Lušicki

Samoprodaja ORION, SIERA, KAPSCH in SCHAUB radio aparatov
Specijalna trgovina za aparate in material za avtogenično in električno
varenje in drugega tehničnega materiala

RADIO in TEHNIČNA TRGOVINA - **MARIBOR, Koroška cesta 11**

Binkošti, botri in duh

12. maja 1940. Šolska naloga. Danilo Goflja.

Binkošti so vsem zemljanom jako zelo ljub in drag praznik. Ljub je zlasti mladini, drag pa za Botre, Botrice in tako dalje. Naša ljuba Mladina se tedaj odeva f bela Oblačila, si natika vence, rože in drugo Rastlinstvo ter hiti f spremstvu Botrof in Botric f Cerkef pričakovat Svetega Duha. Za pot f Cerkef služijo aftomobili, kočije, navadno pa tudi noge. Prometno Sredstvo, ki pripelje fsega Trepetajočega Birmanca f objem naše Matere, Svete cerkve, zavisi vedno in povfsod od položaja f listnici gospada Botra.

Binkošti brez dežja niso Binkošti. Če bi kdaj izbruhnila kjerkoli božja Šiba f obliki suše, ni treba nič zalivati z škropilnicami ali z kako Požarno brambo, tudi ni treba uprizarjati nobenih Dež izzivajočih Procesi, ne — samo — Binkošti je treba napovedati, pa bo zajamčeno deževalo in bo poplava, da je bil histerični Vesoljni potop

figa mršava proti njej. Vendar je Birma jako zelo značajna in se izvrši nad Birmancem f fsakem vremenu. F tem oziru se jasno vidi, da je to jako zelo važen Akt, ker gre preko fsega in se ne ozira ne na levo, ne na desno, kot kakšni Tiktator. In je to jako zelo lepo od Nje, da ni kot kakšna Tombola ali pa Žogometna tekma, ki uraduje samo f slučaju lepega Vremena. Mislim, da je »Žogometna« tekma edjno pravilni Vunprikis za tisto onegavljenje z žogo, ki se navadno konča na kirurgičnem paviljonu f bolnici, kajti na taki predstavi mečejo žogo, ne pa nogo, kot bi človek rekonstruiral iz Fraze »Nogometna tekma«.

Edino, kar ni preveč simpatetično pri Binkoštih je tale Defakt, da jih porivajo sem ino tja, kar se Datuma dangira. Nikoli se ne držijo enega Mesta, večno jih premeščajo, kot kakšne Državne uradnike ali Človeke nearijske Pasma.

Zelo važni osebi sta pri Birmi Škof pa Boter, oziroma je Boter še bolj važen ko Škof. Kajti ni treba Škofu dajati za spominiti Ure, niti mu ni treba Birmancef na

sprehot peljati in na sladoled in f Slaščičarno in f Gostilno. In potem po drugi Strani je Škof prisiljen opravit Birma, Botra pa ne more Nihče posiliti, da postane Boter. Če noče, noče in mu ni treba Jajati ure, ne Sladoleda in si prihrani te nepotrebne Izdatke lahko za lastni trebuh. Zato je dandanes veliko pomanjkanje Botrof, takih z urami namreč. Takih, ki bi eventuelno reskiral en Sladoled za dinar, je še nekam dosti. Toda taki ne veljajo, drugi pa se ne ponujajo. Tako se zgodi, da tisti Sloji, ki že itak nič nimajo, ne morejo priti do Botrof, tisti pa, ki so se f potu Svojega obraza rodili ko Bogataši, imajo tudi Botrof J izobilju, kajti velja tudi f tem slučaju lepo Geslo: »Svoji k svojim.« Tako se vzgaja dandanes Mladina jako zelo socialno in se jim fceplja Ljubezen f nepokvarjena Prsa in je potem ta Ljubezen razumljivo take sorte, da kadar izbruhne pri revežu, bogatašu vrat pregrizne. — Tako je dandanes fsak Boter f pravem pomenu Besede ena jako zelo redka žival, skoro ko kakšni Mamut. In je zadnjič umrl eni

Težkih misli te rešila
bo sigurno dobra godba.
Da najboljši instrumenti
naši so, je splošna sodba.

**MEINEL
& HEROLD**
MARIBOR
štev. 180
dr. z o. z. trgovina glasbil
Gosposka ul. 20
telefon 24-21

UPOR

Stric: »Če napraviš doktorat, plačam vse tvoje dolgove!«

Visokošolec: »Se tega se manjka! Za upnike bom študiral!«

ON IN ONA

Ona je strahovito spogledljiva, on se pa niti ne zmeni zato.

Njegova hladnokrvnost pripravi naposled mlado ženo do obupa, kajti nikakor ne more prenesti, da s svojo spogledljivostjo moža niti za las ne otaja.

»Menim dragi moj,« mu nekega večera vsa jezna zabrusi, »da celo takrat, če bi na svoje oči videl nekega dirjati za menoj, ne bi zgubil svoje hladnokrvnosti.«

On pa prostodušno puha joč dim skozi zobe: »Pač, draga moja. Poskočil bi in mu svetloval: Čemu tako hitro?«

GROZNA NAVADA

Moja žena ima grozno navado, da nikoli ne leže spat pred zoro!«

»Kaj pa počne tako dolgo?«

»Mene čaka.«

MODERNA MLADINA

Mladič: »Vaš zaročenec bi se najbrže strahovito razjezil, če bi izvedel, da ste bili z menoj na večerji!«

Dekle: »Nikakor ne, mičva ravno varčujeva, da bi se čimpreje poročila!«

NADEBUDNI SINKO

Mati svojemu paglavcu: »Tvoj oče je postal nadsvetnik, ti si mi pa spet prinesel domov slab red. To dvoje se nikakor ne sklada.«

Nadebudni sinko: »Saj nisem jaz kriv, da nimam očeta ravnatelja.«

SE NE MUDI

Gospod Zamudnik pridrvi ves poten na kolodvor, ravno ko je vlak odpeljal. Vratar mu zakliče: »Le počasi, tudi tako boste vlak zamudili.«

PRECIZNO

Prvi literat: »Ljubezen in sovraštvo sta vendarle edino vredna, da ju pesniki obdelavajo.«

Drugi literat: »Ljubezen in sovraštvo? Govori precizno in reci: zakon.«

PRED POROKO

Hči: »Ne, pa ne! Pa če bi bil zlat in sto-krat bogat, vseeno bi ga zaničevala.«

Mati: »Bodi no tiho, za božjo voljo! Ne govori tako nesramno o možu, dokler ga ne vzameš!«

IVAN LAH, Marlbor

Glavni trg 10 - Telefon 25-03

Specerija - kolonijale - delikatese

Gospodinjel! Za Vašo kuhinjo špecijske potrebščine, kakor tudi sladke priboljške za Vaše malčke vam nudimo pri nas po izredno nizkih cenah.

Človek, ki je vsako leto pričakoval kakšnega Botra, pričakal pa ni nobenega in ko je umrl, je bil star 97 let in je bil do Smrti zdrav in čil, duševno in telesno, spoštovan in ugleden, tudi vse zobe je še skoro imel, le birman ni bil. In mu najbrže Sveti peter ni odprl zato nebeske Dvorane. Sicer pa, če ni f Nebesih, je še skoro na boljšem, kajti je danes tam jako zelo nevarno, ker streljajo Zavezniki zadnje čase samo f zrak...

Moja lastnoročna Birma je bila jako zelo humaristična zavoljo Botra vun. Cerkev je bila prenapolnjena, pa so nas birmali kar pred njo. In je seveda začel prijazno liti tradinacionalni Dež. Moj Boter ni imel marele, jaz tudi ne. Pač pa je imel Boter palico, kakor je pač Človek po navadi opremljen, kadar dežuje. Ni bilo pet minut, je bil moj ljubljeni Boter popolnoma fajhten. Nato sva krenila k Fotografu in f slaščičarno, na kar sva se peljala f okrihje neke okoliške Gostilne, ki je vedno zadnja postaja fsake Birme. Ni trajalo dolgo, je bil moj ljubljeni Boter že spet fajh-

ten, topot ne od Dežja, temveč od vina. Obsedel je sedaj toliko časa, da se mu je posušila Obleka. To je trajalo približno tri ure, med katerimi ni namakal svojega grla ravno samo z Malinofcem. Ko se je po preteku treh Ur dvignil in podal na pot, ni znal več raznih Predmetov dobro razločevati. Zato je zamenjal posteljo z cestnim Jarkom in se vanj vlegel. Namesto rjuhe pa je tam bila voda. Tako je bil moj ljubljeni Boter zdaj že tretjič fajhten. »F tretje gre rado!« Pregovor že ve, kaj govori, saj ni kākšni politik ali pa Tiplomat.

O Binkoštih se rodi baje tudi sveti Duh. Toda ampak ta je neviden in ga zato ni nikjer opaziti. Če bi se pa kje pojavil, so na razpolago še vedno paragrafi, taborišča, da mu ni treba šiniti ravno f glavo, kajti glava je danes zato tu, da drugi ž Njo mislijo, ne pa da bi šaril v Njej kaki lastnoročni Duh...

Pač pa egzistirajo razni drugi Duhovi pri nas, ki niso preganjani, toda ampak ti niso sveti. To je drugačni Duh, ki mu fčas si pravimo tudi — Smrad.

SAMA

V prepolnem tramvaju stoji gospodična Milica. Ne lepem jo nekdo pokliče: »Zdravo, Milica, ali si sama?«

NAPREDEK

Joža se je namenil v Ljubljano, Tone pa v Maribor. Oba vstopita v Celju v mariborski vlak. Ko se bližata že Grobelnem, vpraša Tone Jožeta, kam da ga pelje pot in ko mu Jože pove, da v Ljubljano, se Tone kar ne more načuditi, češ: »Saj pravim, kako je tehnika napredovala! Ti greš v Ljubljano, jaz se peljem pa v Maribor in vseeno lahko tako lepo skupaj sediva in kramljava.«

JEZIK

Zdravnik: »Iztegnite jezik!«

Pepca (iztegne jezik).

Zdravnik: »Kar celega pokaži!«

Pepca: »Ne morem. Je na hrbtu privezan.«

— Vsega že primanjkuje, v izbili imamo le še — dežja... In je ta padavina res krivično razdeljena. Pri nas je imamo polna skladišča, v Sahari pa je niti na karté ni dobiti.

— Drugače pa imamo baje maj. To lahko ugotoviš na žalost edino v tem primeru, če pogledaš v kalendar...

— Pečat dajejo Mariboru poslednji čas rezervisti in dame, ki niso napram rezervistom prav nič — rezervirane...

— Razni tekstilni mojstri, so mojstri bolj v izzivanju in žaljenju, kot v svoji stroki. Poslednji čas se specializirajo na žaljenje zavednih žensk. Potem pa še po tovarnah pravijo, da je pomanjkanje surovin...

— »Iz novega sveta« je bil simfonični koncert. In kje so ga skuhal? — »Pri Novem svetu«!

— 28 jih gre proti enemu. Namreč odvetnikov v Celju. Kadar nekdo sam sprejme boj proti 28-tim, že ve zakaj, in da bodo bolečine plačane...

— »Lahko je moškimi« so igrali v Rušah. Z ozirom na današnje kritične čase bi lahko rekli: »Lahko je moškimi — samo v Rušah!«

— Sredi noči je neka rodbina naložila na avto kovčege in rodbinske člane ter zbežala pred »pretečo nevarnostjo«. Tako je poročalo časopisje in tej družini še dodalo priimek »ugledna«. Tako se torej včasih iz ugleda izcimi — sramota...

— Vinska razstava je v Svečini. Privabila je zelo mnogo ljudi, ki jih na — slikarske razstave nikoli ni. Morda bi pa slikarjem kazalo razstavljati svoje slike v dvorani z napisom »Vinska razstava«. Potem bi obiskovalcev kar mrgolelo...

— Sirkovih krtač tudi ni več dobiti niti po naročilu. Dobavitelji jih hranijo za boljše čase, to se pravi za splošno podražitev. Te dobavitelje bi bilo treba s temi krtačami — pokrtačiti...

— Zaklonišče nastaja na Rotovškem trgu. To je za trezne ljudi zaklonišče pred dvema gostilnoma in eno kavarno...

— Naše kulturne ustanove so brez strehe. Nekatere dejansko, nekatere nekako imaginarno. Tako je »Glasbena matica« brez strehe, dasi je pod streho. Gledališka uprava pa je pod streho, dasi je brez strehe...

Kdor ne verjame, naj pogleda v Slovensko ulico!...

— Maslo prodaja neka mariborska trgovina le, če ga naročiš v nekem tujem jeziku. Za druge ljudi ta trgovci masla nimajo, razen — na glavi...

— Murska Sobota je deležna letos prav posebnih simpatij. Obiskali so jo polnoštevilno novinarji in prebdeli tam polnih 48 ur. V kratkem presledku so jim bili za petami že celjski absolventi šole boga Merkurja. Nazaj grede so se ustavili še v Mariboru. Gostoljubnosti gospoda Benka kar niso mogli prehlvaliti, pa tudi g. Benko mlajši je bil menda s Celjani (odnosno Celjankami, odnosno Celjanko) tako zadovoljen, da jih je pospremil (odnosno jo pospremil) kar do Maribora. Izletniki so tudi iz Maribora odnesli neizbrisne spomine — in sicer na čevljih, kajti je dež neusmiljeno pral spomladansko obutev cenjenih gostov.

Pohod modrostnih jezikov

Še sem, kolegi, nad senat,
kjer cvet je zbran strateški,
ki vse verjame radijem,
samo, da so — angleški...

Par jezikoslovnih

Kdo je v Mestni oskrbnišnici?

V smodnišnici je smodnik, v jetnišnici so jetniki, v bolnišnici so bolniki, v Mariboru pa imamo poslopje, kjer so sami oskrbniki. Mi pa vemo, da so tam mestni ubožci, ki si želijo že kmalu boljše ubožnice.

Kako daleč je do svetlih nebes?

Samo 45 minut! Na tabli pri mostu

h Griču stoji: Do sv. Urbana 45 minut. Ker je sv. Urban svetnik in je nedvomno v nebesih, vemo zdaj, kako daleč je do nebes. Čudno je samo to, da je razdalja do Sv. Urbana (znani kraj z lepim razgledom) ravno tolika.

Kje je mestna klavnica?

Tujec jo je iskal pa so mu pokazali smer. Že je mislil, da je tam, ko pa vidi napis »Mestna klavnica«, se spomni iz ljudske šole, da pomeni narekovaj, da to ni prava klavnica, temveč samo takozvana klavnica. K sreči ženejo ravno vola v to poslopje. Temu volu je bolj verjel kakor pa onemu pismouku.

V BOLNICI

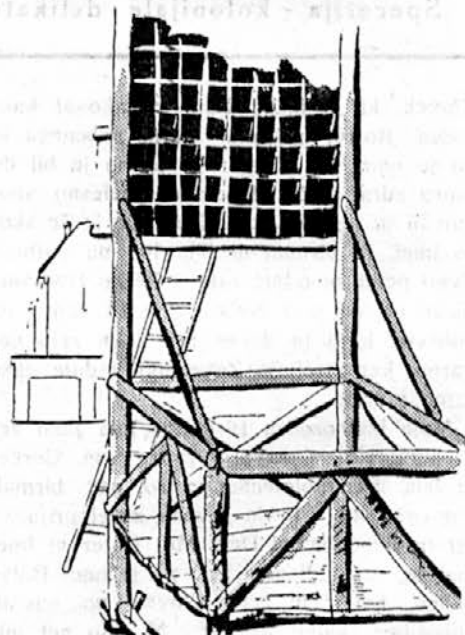
Kmetič je bil operiran, pravkar so mu odrezali ledvičko ter ga prenesli v bolniško sobo. Kar dobro se je počutil, nič ga ni bolelo. In spomnil se je na jedačo. Vstopivšega zdravnika povpraša: »Gospod doktor, ali lahko jem fižol?« »Lahko, lahko,« mu odgovori, »le kihnil boš na onem svetu!«

KRIZA

Vinko: »Kaj se pa tako kislo držiš?«

Janko: »Kaj bi se ne! Taka kriza na denarnem trgu! Zjutraj sem hotel menjati 100 din, ali misliš, da sem jih imel?«

Mariborski „Spomenik nedolžnim žrtvam“

postavljen iz hvaležnosti »zdrženih odborov za prirejanje tombol« vsem lahkovernim, ki nedeljo za nedeljo odhajajo z dolgimi nosovi in činkvini brez tako zaželenih glavnih dobitkov.

Nove knjige

»Ples s smrtjo.« (Srednjeveški misterij v moderni izdaji.) Založba Evropa.

»Krajši izleti po Norveški.«. Potopisi samo za krajše ture. Priporočljivo za potnike, ki večkrat zamudijo vlak. Založba London-City.

»Kako lepo bi bilo, če bi nekatere pamet srečala.« Posebno priporočljiva knjiga za birmance in politike.

Kje je resnica? Aktualna družinska igra na principu loterije. Iz časnikov je treba izrezati nasprotujoča si poročila, jih dobro premešati in na podlagi priloženega ključa žrebati. Tako utegnute izvedeti resnični položaj na kopnem in potek morskimi operacij držav, ki so v vojni.

»Vegetaristična kuhinja.« Priporočljivo za naše gospodinjice.

Srečanje

— Golobček miru: »Dragi gospod kolega, kar nazaj! Ne Vi ne jaz nimava na tej krogli nikakih izgledov in simpatij.«

Počasnemu „turistu“

Oj, kaj se ti lantič
v nevarnost podajaš,
čez mejo v vas hodiš,
pa — bežat ne znaš!

Reprezentativna knjiga

Bil sem pred kratkim v Čakovcu. Opravke sem imel in ko sem zvečer prišel na postajo, je v čakalnici neki moški robantil, da je bilo jož. Njegovih izrazov ne morem ponoviti, ker sem dostojen človek in se bojim tiskovnega zakona. Mož pa je brez ozira na dostojnost in tiskovni zakon robantil, se jezil in — Bog mu greh oprost! — tudi preklinjal.

Sama sva bila v čakalnici in zanimalo me je, kaj ga je spravilo v tako slabo voljo in previdno sem pričel razgovor. Ko se je malo pomiril, mi je začel pripovedovati:

»Slovenec sem, v Srbiji živim in moram se — oziroma, moral bi se — še danes javiti radi neke zapuščene v Murski Soboti. Nalašč zato se pripeljem iz Valjeva, moral bi biti pravočasno na sodišču, pa — naenkrat sem v Čakovcu in ne morem v Sobotu.«

»Pa kako to?« sem ga vprašal.

»Poglejte: kot zaveden Slovenec sem kupil knjigo, ki jo vse kritike hvalijo kot reprezentativno za Slovence. V njej sem našel zemljevid — kar pogledajte si ga! Tu na strani 10 je!«

Pogledam: »Železniško omrežje na slovenskem ozemlju.« Resnično, na progi Pragersko—Budimpešta se po tem zemljevidu v Čakovcu odcepi železniška proga proti Murski Soboti.

»Vso pot nisem imel nezgode, doma pa radi te presnete knjige zamudim važno zadevo.«

Mož je v nagli jezi zgrabil knjigo in jo vrغل v peč in z njo zakuril. Iz plamenov je bila videti prva stran: *Slovenija in Slovenci*. Napisal Fran Erjavec.

Oton Habsburški in Piccard

Piccard: »V stratosferi bi se pa morda le našel prostor za obnovo habsburške monarhije.«

V ŽENEVI

vlada splošno zatišje. Le v palači Društva narodov je zadnje dni nad vse živahno, ker se pripravljajo, da bodo dvorane — prebelili. Zdaj na pomlad se to vsekakor spodobi.

RAZUMLJIVO

Literat: »Ne morem razumeti, da so vsi filozofi, kar jih je kdaj bilo, imeli grde žene?«

Filozof: »To je pač čisto naravno. Kdor ima lepo ženo, temu še na misel ne pride, da bi s filozofiranjem čas izgubljal.«

OGLEJTE SI IZLOŽBE

v novi stavbi zavarovalnice „Drava“

MODERNIH ČEVLJEV

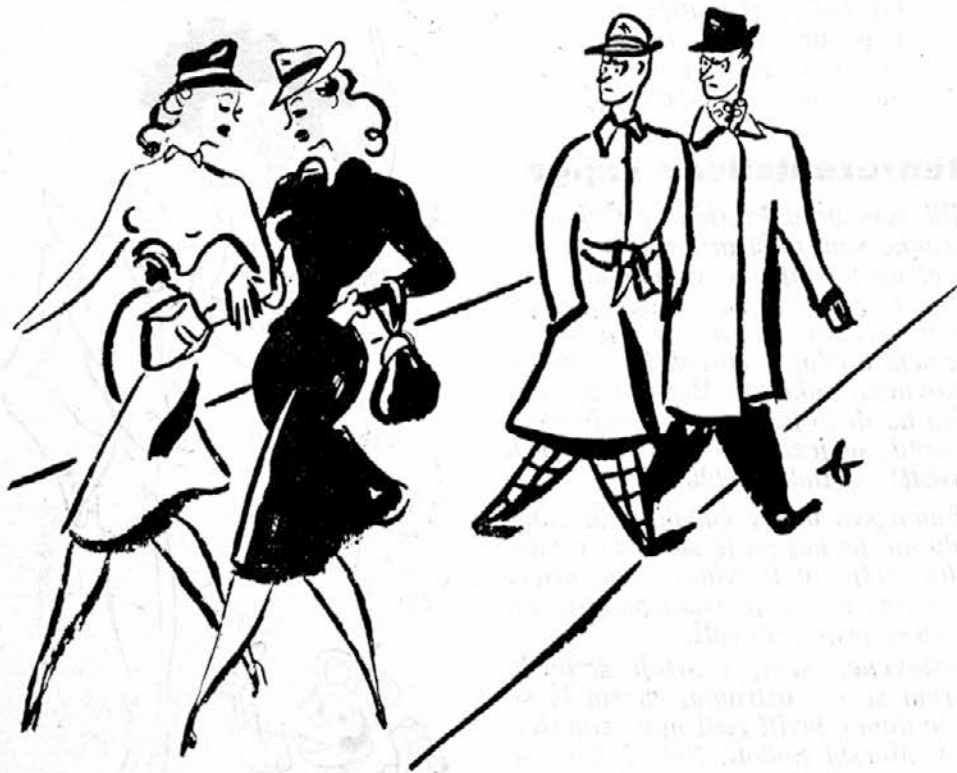
vogal Aleksandrove c. in Sodne ulice

Zadnja moda! Elegantna izdelava!

Trpežna obutev! Zmerna cene!

Najnovjša damska moda: moški klobuk

— Vidiš, tako je! Ne samo, da nosi žena doma hlače, še na ulico si je vzela moški klobuk! Bog ve, kaj pride sedaj na vrsto!?

Haloška elektrika

Znano je, da se Haloz ne namera-va elektrificirati, ker ne spadajo med tako pasivne kraje, kakor na primer Gorenjska. Pravi razlog odpora Haložanov proti elektriki je pa med drugim ta, ker nočejo, da bi se lepa pokrajinska slika kvarila z neokusnimi drogi in žicami. Nastal je pa preobrat, v veliko veselje domačinov — zadnji čas je namreč neki Ptujčan izumil ceneni način pridobivanja električnega toka iz prave žolte haloške ilovice. Tok se bo Haložanom pa tudi drugim interesentom oddajalo brezžičnim potom in ni nobenega dvoma, da bodo na Fali morali dividende malo znižati. Ker je pa haloške ilovice veliko, da, celo za izvoz — bo toka preostajalo. Tega dobe po soglasnem sklepu vseh volilcev zastopni vsi dosedanji odsluženi poslanci ptujskega okraja, saj so s svojimi obljubami Haloze gospodarsko res sijajno dvignili.

PRAKTIČEN NASVET

K odrezavemu irskemu pisatelju Bernardu Shawu je nekoč prišel nek oče, ki je bil v velikih skrbeh za svojega sina.

»Sina imam,« je začel, »ki je izredno nardarjen. Ne ve pa, ali bi se posvetil slikarstvu ali pisateljstvu. Oboje ga namreč zelo veseli.«

»Kar pisatelj naj postane!« se nasmehne Shaw.

»Zakaj pa?«

»Ker je papir cenejši od platna.«

**ZLET MARIBORSKE *
SOKOLSKE ŽUPE MARIBOR
2.8 in 9. JUNIJA 1940. ***

DVOJČKA

»Gospod Milan, ali je res, da sta z vašo sestro dvojčka?«

»Da, ko sva se rodila, sva bila dvojčka, zdaj je pa sestra 8 let mlajša od mene.«

Zgodovinske Haloze

Haloze so bile slavne že v starorimskih časih, pr. Kr. r. In so še danes. Rimljani so jih imenovali colles, t. j. grički, po katerih prepevajo v jeseni vinski črički. Po naslednjih Rimljanov, Tevtonih, so potem prejele Haloze impozantno ime: Kollos. Pa je v Halozah marsikaj kolosalno!

Duševno gravitirajo Haložani še vedno v Rim. Na ostanke rimljanskih šeg in navad naletimo na vsakem koraku, zlasti v oddaljenejših krajih. Tam se prebivalstvo še vedno oblači v — tuniko. Spodnje hlače le-sem še niso prodrle! V zimskem času tabori deca na zapečku, v tuniki ali pa tudi brez nje, ker se noče pokazati socialnemu skrbstvu v Adamovi obleki.

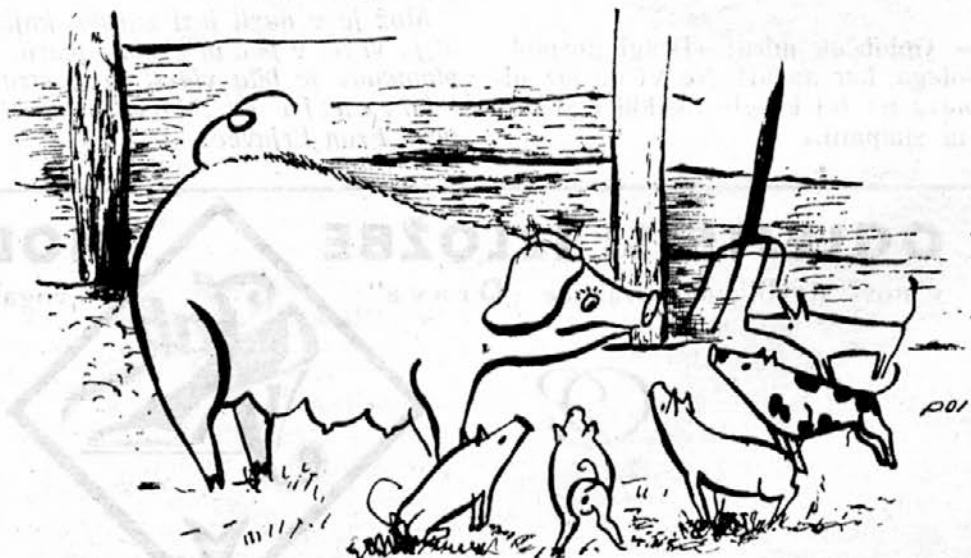
Jetične Haložane ne pošiljajo na Golnik; jih pokopljejo kar doma in tako si tuberkulozna liga prihrani statistiko. Raka poznajo samo v potoku. Znana haloška zmernost in dijeta izključujeta bolezen raka. Prav hitro se Haložani naveličajo haloških dobrot ter se naglo sele tja, kjer ni muh. So preveč starokopitni: gladi in pomanjkanja nikakor nočejo zamenjati za — kefir; zato med njimi tudi ni stoletnikov.

VOJAŠKA

Vojak: »Prosim, g. narednik, če bi lahko dobil enodnevni dopust, da bi šel na bratov pogreb.«

Narednik: »Kaj pa vendar mislite? Pred enim mesecem ste šli na žegnanje, pred štirinajstimi dnevi h krstu, zdaj pa hočete na pogreb? Kaj mislite, da smo vas klicali zato k vojakom, da boste letali od zabave k zabavi!«

Boljša bodočnost

M a m a : »Dragi otroci! V kratkem stopijo v veljavo brezmesni dnevi. Veselite se, kajti prinašajo vam možnost naravne smrti!«

Bogati stric

O Petru Smoli se ne bi moglo reči, da je napravil karijero. Stopil je namreč v državno službo in se oženil. Spočetka je še nekako šlo, ker je prinesla žena nekaj dote k hiši, potem pa je postajala razlika med dohodki in izdatki vedno večja. In začel je operirati, kakor delajo vsi državni uradniki, z obroki in menicami, dokler mu ni rekla žena nekega dne:

»Peter,« je rekla, »tako ne gre več dalje. Kaj ko bi poiskal strica Jurija in si izposodil od njega kakih deset tisoč dinarjev? Zanj je to toliko kot nič.«

»Toda kako?«

»Moj Bog!...«

»Vidiš, lahko bi ga povabila na večerjo. Že dolgo ga ni bilo pri nas. Toda to je vendar strašno neprijetna stvar: povabiti koga

na večerjo in zahtevati od njega denar. Kakor da bi ga zvalila v past...«

»Pa pojdi ti k njemu.«

»Na dom? Tam je vendar teta Milena, ki se nikoli ne loči od njega. Pred njo ga ne bi mogel prositi za denar. Saj jo poznaš.«

»Kaj pa ko bi šel k njemu v pisarno?«

»Bil sem že pri njem in vem, kako je tam. Nikoli ni sam.«

»Kaj boš pa napravil?«

»Že vem. Vsako soboto popoldne se pelje stric k svojim sorodnikom v Ljubljano. Vidiš, lahko bi takole, 'slučajno' stopil v isti vlak in se peljal z njim.«

»Sijajna ideja!«

»Lahko bi ga tudi 'napumpal' za kakšno večjo vsoto. Recimo trideset tisoč. Na posodo seveda. Vse mu vrnem, ko bo mogoče. Žena, otroci, življenje, ki je vsak dan dražje in tako dalje. Se bo že omeščal...«

»Lahko bi tudi štirideset...«

»In celo petdeset. Vse je odvisno od razporeženja. Bom že videl, kako se bo razvijal pogovor...«

»Samo... on potuje v prvem razredu.«

»Prava reč. Nekoliko morava riskirati. Vzel bom prvi razred do Zidanega mosta, rekel pa mu bom, da se peljem v Zagreb. Čisto slučajno, seveda.«

»Prvi razred, seveda! je vzkliknila žena navdušeno in ga objela. »To je sijajna ideja. Prvorazredna ideja!«

Tako se je tudi zgodilo. V soboto popoldne je stal Peter Smola s kovčkom v roki pred brzovlakom, s karto prvega razreda v žepu. Ozrjal se je na vse strani in gledal, v kateri kupe bo vstopil njegov stric, tovarnar Jurij Klobasa. Sicer ne pravi stric, temveč brat tete njegove matere, vendar je jasno, da sta si v sorodstvu, posebno ker ima denar.

Prikazal se je stric in vstopil v vlak. — Peter Smola se je držal bolj ob strani, da

ga stric ne vidi. Počakal je še nekoliko časa in potem vstopil čisto slučajno seveda, v isti vagon.

»O, stric Jurček, kam pa ti?« je veselo vzkliknil s skoraj iskrenim glasom, ko ga je zagledal v kupeju prvega razreda, kako si sezuva čevlje in obuva copate.

»V Ljubljano se peljem. In ti?«

»V Zagreb. Važen opravke imam tam.«

»Ti potuješ menda v drugem razredu, ne?«

»Ne, v prvem.«

»No, hvala Bogu, da imam vsaj enega sorodnika, ki se pelje v prvem razredu...«

»Veš...«

»Upam, da nisi takšen podlež, kakor je oni moj nečak Miha, ki nima nikoli nič denarja, pa popiva z ženo po najfinejših lokalih, ostane povsod dolžan, se vozi s taksijem domov, pa nima denarja niti za šoferja in mu reče, da bo jutri plačal.«

»Hotel sem...«

»Da ti po pravici povem, sit sem ga že. In vedno hodi k meni in berači. Ženo imam in otroke, pravi, in kriza je, pravi, življenje je vsak dan dražje in tako dalje. Če mu kaj dam, pa zapije. In čez tri dni je zopet pri meni. Vidiš, takih ljudi ne morem videti... Ti si seveda čisto nekaj drugega. Državni uradnik si in v prvem razredu se voziš... Kaj?«

»Hvala Bogu, stric...«

»In v Zagreb se pelješ. Viš ga, viš! E, ljubi moj, ti si napravil karijero. Ne veš,

kako me veseli, da imam sorodnika, ki ima sam denar in ga ne zahteva od mene. Jaz, ljubi moj, nimam nikoli miru. Vsa zlahta prihaja k meni, pa daj, daj! Jok, ne dam več! Dovolj sem dajal. Viš, ti se voziš v prvem razredu, pomagaj še ti malo sorodnikom, saj so ravno tako tvoji kakor noji. Tebi se to ne bo poznalo. Veš, tistemu Pavlu, sinu brata mojega strica, in njegovemu sinu Tonetu, ki že dvanajst let študira na Dunaju in bratu moje sestrične, tistemu, ki je šel s svojo trgovino v konkurs... Razdeliva si malo, dragi moj, jaz sam ne zmorem vsega.«

Tako je tekla razgovor do Zidanega mosta in Peter Smola ni mogel drugega, kakor da je obljubil stricu, da bo pomagal sorodnikom, kolikor bo v njegovih močeh.

»Tako je prav, tako«, mu je dejal stric ves ginjen pri slovesu in ga objel. »Od vseh sorodnikov si mi ti najdražji, verjemi mi! Saj si naš, pomagati si moramo med seboj in tebi, ki se voziš v prvem razredu, to gotovo ne bo težko.«

Bibi.

HUDA KAZEN

Sinček: »Zakaj pa ta ženska nima rok?«
Mama: »Ker si je vedno nohte grizla!«

VSJAJ NEKAJ

Kuharica: »Gospod, vse kar je prav, ampak kakor milostljiva dela z menoj, je pa že od sile.«

Gospod: »Ljuba duša, nikar se ne pritožujte. Vi dobivate vsaj 200 din mesečno, jaz pa še tega ne!«

LOVSKA DOGODIVŠČINA

Lovec ranjenemu gonjaču: »Zelo mi je žal, da sem vas ranil. Kako se pišete?«

Gonjač: »Medved.«

Lovec: »Ni mogoče? Medved se pišeta! Nate 100 dinarjev. Zdaj se bom vendar lahko pohvalil, da sem vsaj enkrat v svojem življenju medveda ustrelil!«

RAZLIČNE LINIJE

»Dragec, daj mi denar!«

»Zakaj pa že spet?«

»Da plačam maserko!«

»Koliko?«

»Šest sto dinarjev.«

»Šest sto dinarjev. Strašno! Samo pomisli, koliko denarja porabiš zaman!«

»Vi moški ste pa res čudni. Ali se ti zdi, da je šest sto dinarjev na mesec preveč za mojo vitko linijo?«

»Kajpak je preveč.«

»Potlej pomisli, koliko izdajo Nemci in Francozi za svoje linije, ti se pa jeziš zaradi teh bore nekaj dinarjev!«

Ljubljana v živčni vojni in brez nje

Ljubljanske čenče nas delajo še vedno za malomeščane, navzlic velikim palačam in modernim lokalom. Zoper epidemijo raznih govoric, ki jih fabricirajo »turisti« pa niso imuni niti veleugledni in »dobro« informirani ljudje, ki so prave časopišne uši. Takj ugledni časopišni znanstveniki so vedno tako točno poučeni o raznih tajnih pogajanjih in sestankih, da bi se jim celo angleški »Inteligens servis« zahvalil za njihove informacije »iz prve roke«. Tak kavarniški ringaraja povzročča živčno vojno, ki je epidemičnega značaja... Če imate dober želodec pa prečitajte in prebavite njihove klobasarije.

V »boljšem« lokalu sedita dva gospoda iz vrhnjih ljubljanskih »krogov«. Gospod Žane, ki je že tako razburjen, da pokadi na dan po 30 nepodraženih cigar, pravi gospodu Pepetu: »Kaj že veš, da je bil te dni atentat na angleškega lektorja Peterssona? Veš, nekdo mu je segel v roko, pa se je revež mrtev zgrudil. Atentator ga je zastrupil z zastrupljenim prstanom...« »Ja, Žane, pa si ti poznal tega Angleža?« »Pa seveda sem ga poznal, celo osebno.« »Ni mogoče,« zatarna Pepe, »poglej no, tamle pa sedi tisti-le tvoj mrlič...«

Pri kopališču na Ljubljani so opazili podmornico neznane narodnosti...

V Ilirjanskem zimskem bazenu so našli magnetično mino...

V tej nevarni živčni psihozi je šla k nekemu specialistu za pljučne bolezni soproga nekega trgovca, kjer je na svoje zaprepaščenje zvedela, da ima prve znake TBC... Gospa jo hitro ubere domov in vsa zmešana začne pripovedovati svojemu možu, da ima TPD... Mož ji odgovori, da to ni nič hudega, ker je te bolezni zlasti veliko med našimi rudarji...

Predstave v ljubljanski drami so zelo aktualne, vsled tega je hiša vedno nabito polna. Pri nas namreč gostuje gospod Rogoz v Hamletu, ki ga je hvaležno občinstvo popolnoma zasulo z zgodnjo pomladansko zelenjavo, katero bo gotovo odnesel s seboj... Ob Shakespearovih besedah: »V državi Danski je nekaj gnilega«, je igralec doživel aplavz na odprti sceni...

Trgovci so nedavno imeli svoj občni zbor, ki je bil parlamentarno

na »višku«. Izrazi: lažnivec, koritar itd. so po zraku kar frčali... Pa tudi taki gospodje so se našli, ki so kar sami sebe kandidirali... Skratka, bila je prava judovska šola, v kateri nisi vedel, kdo je špecerist in kdo železninar...

Ljubljanska humanitarna in karikaturna društva, ki se jim je Šentjakobsko gledališče zamerilo vsled »neuspele« uprizoritve Nušičeve tragedije »Ujež« so pred kratkim izposlovala, da bodo šentjakobčani deložirani, ker nepravilno slikajo njihov delokrog...

Nek veletrgovec je te dni praznoval jubilej ustanovitve svojega podjetja. Da bi vse svoje delavce in nameščence veselo presenetil, jim je ob tej priliki na njihovo zahtevo po povišanju plač enostavno odpovedal. Hvaležni nameščenci so mu napravili veselo podoknico ob asistenci policijskega pevskega zbora...

Za materinski dan smo bili veselo presenečeni, ko smo videli, da so letos prvič »revne« matere same pobirale prispevke...

Pa tudi lepo »ohcet« smo imeli v Ljubljani. Zenin z juga je med obredom ves čas bodril mlado nevestico s severa, da naj ne vzame stvar tako tragično... Zenin se je v cerkvi ves čas simpatično smehljajal s priro-

jenim smehom, ki je sicer tako redek pojav med ljubljanskimi ženini. Priča je dobesedno razmetavala težko prisluženi denar v obliki 50 parskih kovancev, za katere so se skoraj stepli navzoči malčki...

Sezija ljubljanskih tombol je že pričela. Tombolo »Rdečega križa« je sicer malo obiskal Jupiter Plavins, ampak nič ne de, samo, da so prišli dobitki v prave roke. Poštariji so pa imeli med glavnimi dobitki tudi enoletni abonma za brezplačno dostavljanje zaljubljenih pisemc. Tombolo je vsled tega obiskala vsa ljubljanska ženska mladina. Pa še trdijo nekateri pesimisti, da sedanja mladina ni idealna...

Nek starejši Ljubljančan, ki mnogo da na pisanje sanjskih buklet, nam je že pred par meseci napovedal Milanovo internacijo. Imel je silno mučne sanje. Videl je veličasten pogreb, s katerega so se vračali pogrebci popolnoma izčrpani. Ko v sanjah vpraša nekega pogrebca, zakaj je tako izmučen, mu ta razloži: Veste, Milana smo pokopali, pa je bil pri spuščanju krste v zemljo tak aplavz, da smo jo morali 33 krat vzdigniti iz groba. Lahko mi verujete, da to ni bila šala pri njegovi teži... Na podlagi izpovedi tega pogrebca je penzionist na dan točno napovedal Milanovo internacijo...

Dopisnik Cene

„Mirovna konferenca“ na ljubljanski univerzi

„TOTI LIST“ NA LJUBLJANSKEM SPOMLADANSKEM VELESEJMU

»Veseli teater ‚Totega lista‘ je žel na jesenskem »Mariborskem tednu« splošno priznanje. Ker pa je naš list tudi v Ljubljani deležen vsestranskih simpatij, smo se odločili — za kar gre hvala prirediteljem velesejma v Ljubljani, ki so k temu pripomogli — nastopiti tudi v Ljubljani.

VESELI TEATER „TOTEGA LISTA“

bo

na ljubljanskem velesejmu
od 1. do 10. junija
v „K“ paviljonu

prirejal pestre, skoraj 2. uri trajajoče
VEČERNE PREDSTAVE.

Sotrudniki »Totega lista« so napisali vesele, današnjim časom tako potrebne skeče, s kupleti bodo opovali razne veličine, nastopali bodo od urednika samega do njegovih sotrudnikov vsi, ki so »Totemu listu« blizu. Godba pa bo krajšala že itak kratke pavze.

Upame, da bo Ljubljana razumela delo, ki je združeno s tem, in napolnila vsak večer dvorano do zadnjega kotička.

Podrobnosti objavimo v dnevniških časopisih.

DOBER IZGOVOR

Oče: »Torej ob treh zjutraj boš začel hoditi spat! Kje si se pa potikal?«

Sin: V gledališču sem bil, pa smo ploskali, pa so nam zaigrali še enkrat.«

D. Goflja: Nesreča gospodične Fini

Ko se prismeje mesec maj,
je po navadi zime kraj,
tedaj cvetice zažgolijo
in drobni tički zacvetijo.

Narava barvo izpremeni,
kot to navada je ljudi,
in polje belo, zapuščeno
brž oživi in je zeleno.

Zelen je tudi park in gaj
in vabi na ljubezni slaj,
kot pač pri parkih je navada,
dokler je vroča kri še, mlada.

Tako, ker pač več ne zdrži,
ko majska noč se že stori,
popelje gospodično Fini
pot proti parku brž tišini.

Vsa ona koprneča je
več kakor trideset let že
in zdi se ji, da prav vsak zlodi
za njeno le lepoto hodi.

Četudi sama sebi cvet
pa zdi se trideset že let,
nihče ni cveta še obližnil,
nihče še v Fini ni bil vgriznil,

ker ni po formi gracija,
duha prav nič razvitega
in v srce, preveč radodarno,
lahko polk stlačiš kar s kasarno...

Vsakdo lahko je njen idol,
če kdo je osel, pa še bolj!
Če mu ušesa ne ležijo,
kot Theu Lingenu štrlijo.

Če tat si ali advokat,
če si v civilu al' soldat —
srce brž za teboj ji skače,
če ugotovi, da imaš hlače.

Tako sred parka obstoji,
ozira se na vse strani,
za njo če kakšen hlačman lazi,
kot lačna zver za njo se plazi...

In res, za njo že nekdo gre,
oči mu skoz temó žare,
fiksira Fini ga, se odstrani,
da možki ji slediti kani.

Vzdihuje Fini: »Mož pa tak!
Za mano lazi vsak korak.
Oh več ne morem odoleti,
zakaj mož mora skoprneti?«

Brž obstoji, nasmeje se,
mu kaže škrbaste zobe,
si misli: »Revež nebogljeni,
kako on hrepeni po meni!«

In preden mož spregovori,
v objem ljubezni mu zleti.
Tedaj mož pravi: »Oprostite,
legitimacijo pokažite!«

In Fini, reva, se zgrozi,
še enkrat mu v objem zleti,
a ne več, ker je skoprnela,
le, ker je malo omedlela.

Nato pa kmalu se zave
in detektivu ime pove.
Odslej sledilcev več ne obraja,
— tak včasih policija scajta!

*Naznanjam cenj. strankam, da
sprejemam redno vsa naročila in
jih izvorsujem po najnovejši modi*

Hanžič Rado

*krojaštvo za dame in
gospode*

Maribor, Aleksandrova 24

Detektiv

Ko so zadnjič potuhkali, da ni s študentom Špicarjem vse v redu, so poslali tja Frnikulo. Štetan Frnikula je bil namreč pravkar na tem, da postane vzor vzornega detektiva.

Vestno oko postave je bilo že vse potno, kajti je prebrskalo že vse predale, zlezlo pod posteljo, privzdignilo preprogo in pogledalo v nočno posodo, a vse zaman. Ko je že obupa nad uspehom svoje misije, je zagledal pod mizo zvezek in planil po njem, kajti njegov detektivski nagon mu je dejal, da je tu ono, kar išče. In res: prav na robu mastnih platnic je bilo par napol zabrisanih, a zato tembolj sumljivih besed. Pograbil je zvezek in zmagoslavno cdvihral k ravnatelju. Šel je kakor raketa in na vogalih ga je zanašalo...

»Gospod ravnatelj, debil sem ga!«
»Koga?« se je čudil ravnatelj. »Koga neki, vchuna, veleizdajalca, pomagča najbolj opasnih temnih elementov. Ne zijaite tako debelo, gospod ravnatelj! Študent Špicar je dokazano v zvezi s teroristi! Samo čitajte presim: Hanibal je pošiljal orožje v Španijo in tule v kotu, prosim, pazite, dosti bolj vidno in torej pisano mnogo pozneje: Hanibal je prekorail Alpe!«

Žganjarna, tovarna likerjev,
industrija sadnih
sokov

f
I. S. Lukas, Celje

MAJ — MESEC LJUBEZNI

Sezona je kostanjarjev
šla srečno mimo nas,
spet Amorček, ljubezni bog,
prišel je k nam v vas.

Postavil v parku je svoj štant,
tam čaka radoznal,
komu vse letošnjo pomlad,
bo sladki strel zadal.

Hčerka, sinček, očka, mama
pravijo, da le pri „Lama“
je napródaj konfekcija,
ki od vseh jim najbolj prija.

Modna konfekcijska trgovina

„L a m a“

Jurčičeva ulica števil. 4

Iz Črnomlja

Kakor izvemo iz zanesljivega vira, nam v Črnomlju v slučaju zračnega napada ne bo treba mesta zamegliti z umetno meglo, ker bo za to skrbel naš pristni cestni prah. Stroje za zameglitev bodo nadomestovali naši avtomobilisti in motoristi, ki vozijo po mestu v natančno predpisani brzini od 120 km na uro naprej. Navodlja za čimprejšnjo »zaprashitev« in pravilnost voznje dajejo odločujoči faktorji, ki se strogo drže predpisov ter prijavijo vsakega, ki bi vozil prepočasi in s tem oviral »zaprashitev«.

Ker je zrak pomešan z cestnim prahom, je jako priporočljiv tudi bolnikom, ki bolujejo na pljučih, saj je zdravljenje na ta način prav poceni in higijenično.

Iz še nepotrjenih virov čujemo, da bodo razen bencinskih kart uvedli karte tudi na sladkor in še nekatera druga živila. V Črnomlju pa so mestni očetje sklenili, da bodo uvedli karte na pitno vodo, to pa radi tega, da bi je ne zmanjkalo za pranje avtomobijev. Po mnenju strokovnjakov je voda za pitje in kuho ljudske hrane dobra iz tekočih rek »Dobličanke« in »Lahinje«, v kateri se izteka po kanalih nesnaga vsega mesta, za pranje avtomobilov in zalivanje vrtov pa naj bi služila pitna voda mestnega vodovoda. Radi tega je vodovod po večini zaprt, kar je zelo privlačno za tujski promet ter v največje zadovoljstvo meščanov. Med glavne surovine, ki primanjkujejo našemu mestu, je nedvomno pitna voda, imamo pa ogromne zaloge cestnega prahu. Gotovi faktorji proučujejo sedaj, ali bi se ne dalo naš priznani prah izvažati v zamenjavo za pitno vodo.

Kdor klobuke in perilo,
majce, srajce, spodnje krilo
le pri „Lahu“ si kupuje,
nikdar se ne pritožuje.

Modna konfekcijska trgovina

Jakob Lah

Glavni trg števil. 2

SLABA TRGOVINA

Šolski nadzornik pride v ljudsko šolo ravno med zemljepisom in vpraša nekega učenca:

»Povej mi zakaj je zemeljska obla zgoraj in spodaj sploščena?«

Deček se niti ne zbere, da bi pomislil, ko že na težko vprašanje odgovori učitelj:

»O, prosim gospod nadzornik, tega nismo mi pokvarili; takšen globus smo dobili že od trgovca.«

Pri neki priložnosti pripoveduje nadzornik ves razburjen o tem dogodku svojemu znanцу pri obedu:

»Pomislite, vprašal sem nekega učenca, zakaj je zemeljska obla zgoraj in spodaj sploščena, učitelj mi je pa odgovoril, da je trgovec poslal takšen globus.«

»Da, da,« se zgraža nadzornikov znanec, »tudi jaz sem mu večkrat svetoval, naj nikar ne kupuje šolskih potrebščin pri trgovcu Brglezu.«

ZAKAJ — TIHO?!

Dva cigana spita v eni postelji.

Kar pridejo tatovi v kočjo in prvi cigan zbudi nalahno drugega: »Za božjo voljo — tiho, tatovi so prišli!«

»Zakaj — tiho?!« zavpije drugi. »Kriči, morda se ustrašijo in še kaj pustijo!«

Pomlad, čas potovanja!
Kovčega vseh vrst in veličin priporoča

**IVAN
KRAVOS**

MARIBOR,
Aleksandrova c. 13
Telefon 22-07

Marlborski „termometer“

Slabo

Dobro

Lepa izbira modernih pomladanskih tkanin, za damske in moške obleke pri

F. MAJER
modna trgovina
Maribor, Glavni trg

LASJE

Vinko: »Moja žena ima krasne lase; ko jih razplete ji padejo do gležnjev!«

Janko: »Moja ima še veliko lepše! Kar si jih razplete, ji padejo na — tla!«

NA SODNIJI

Sodnik: »Vi ste torej videli in lahko pri-sežete, da je obtoženec očitno nekaj žive-ga nesel pod plaščem?«

Priča: »Da, videl sem, to je faktum!«

Obtoženec: »Kakšen faktum, nič faktum! Purman je bil, pa ne faktum!«

V ŠOLI

Katehet: »Janezek, kaj se zgodi s člo-vekom, ki nikoli ne misli na dušo, ampak vedno samo na telo?«

Janezek: »Zredi se!«

DOBER ČLAN

A.: »Zakaj pa tako neusmiljeno pretepaš svojega psa?«

B.: »Strgal mi je pobotnico, s katero društvo za varstvo živali potrjuje, da sem plačal članarino.«

ZDRAVNIKOV SINČEK

Učitelj: »Kaj razumemo pod besedo: mrt-va sezona? No, Andrejček, povej mi!«

Andrejček (zdravnikov sinček): »Če je vse zdravo.«

IMA DOVOLJ

Župnik: »Zakaj pa, dragi Mrhač, nikoli ne pridete k pridigi?«

Mrhač: »Gospod župnik, če bi vi imeli mojo ženo bi vam tudi ne prijalo hoditi še k pridigi!«

RODOVITNOST

Davčni nadzornik: »Vaša dolina je ven-dar jako rodovitna.«

Kmet: »Tisto pa, tisto. Če že drugega nič ne zraste, davki pa rastejo od leta do leta!«

PREVIDNI VRATAR

»Gospod ravnatelj, neka dama želi z vami govoriti.«

»Ali je mlada in lepa?« vpraša ravnatelj šaljivo.

»Da, gospod!«

»Potlej naj vstopi.«

Ko je dama odšla, pokliče ravnatelj vratarja k sebi.

»Zakaj ste rekli, da je bila dama lepa in mlada?«

»Oprostite.« odgovori vratar v zadregi, »nikoli človek ne ve! — Mislil sem, da bi utegnila biti vaša žena. Če bi prej vedel, da ni, bi sam povedal po pravici, da je stara in grda.«

»Dobro, dobro, saj je bila moja žena.«

PO NABORU

— Ker sem šofer na progi Maribor-Slovenska Bistrica in zato vaje tresljajev, so me vzeli k tankom

ŠPEH

Oče je peljal sinčka v muzej. Pri človeških okostnjakih stu ob-stala.

»Oče, kaj pa je to?« je vprašal sin.

»To so pa kosti umrlih ljudi,« je razložil oče.

»Oče, ali gre samo špeh v nebe-sa?«

TI OTROCI...

Milanček: »Kajne, stara mama, da te ima papa zelo rad?«

Stara mama: »Zakaj, dragec moj?«

Milanček: »Ko so te zadnjič zobje boleli, je rekel papa: »Bog daj, da bi jo kmalu ne bolet noben zob več!«

TAKA JE!

Obtoženec: »Gospod sodnik, za-kon proti kateremu sem se pregreš-il, mi ni bil znan.«

Sodnik: »Ali ste jurist po pokli-cu?«

Obtoženec: »Ne.«

Sodnik: »Potem vas to ne opravi-čuje.«

DANAŠNJA

Vinko: »Od kdaj pa imaš avto?«

Janko: »Saj ga sploh nimam!«

Vinko: »Čemu pa potem nosiš avtomo-bilska očala?«

Janko: »Radi dolgih peres, ki jih nosijo dame na klobukih!«

Kdor hoče biti res dobro in poceni postrežen, naj obiše
HOTEL-RESTAVRACIJO-KAVARNO

„METROPOL“-MIKLIČ

nasproti glavnega kolodvora v Ljubljani. — Telefon 27-37
150 sob, 200 postelj. — Sobe po 25— in 30— dinarjev

Moderni turisti

v varnem zavetju domačih vodičev

Različni znanilci

Prvi znanilci pomladi so — plašči, ki romajo v zastavljalnico.

Znanilci poletja so — damska kolena na promenadi.

Znanilke jeseni so — prve opazne posledice majskih noči.

Znanilci zime pa so plašči, ki romajo spet iz zastavljalnice — kolikor jih ne ostane tam.

Znanilka slabega vremena je — nezmotljiva revma naše hišnice.

Znanilec zaljubljenosti je — slab tek.

Slab tek je znanilec tudi vseh drugih obolenj.

Znanilec prvega v mesecu so — sanje o povišanju plače.

MOČ NAVADE

Nek športnik odjezdi na sprehod.

Drugo jutro je strahovito presenečen. Nekega prijatelja vpraša:

»Kako morete vsi trditi, da sem bil včeraj pijan?«

»Zato, ker si jahal, prijatelj.«

No, in?«

»Potlej si se s konjem ustavil pred bencinsko črpalko in zahteval deset litrov bencina.«

NA SODIŠČU

Sodnik: »Obtoženi ste, da ste prišli na sodišče za pričo popolnoma pijani. Zakaj ste to storili?«

Obtoženec: »Zato, ker mora priča govoriti resnico, pregovor pa pravi, da je v vinu resnica.«

STOLETNIKOV INTERVJU

»Kako ste živeli, da ste dosegli tako visoko starost?« vpraša časnikar stoletnika.

»E, tako. Leto za letom. S potrpežljivostjo človek vse doseže.«

PREBRISANI BERNARD SHAW

Nek pisatelj je irskega pisatelja Bernarda Schaw vprašal, zakaj je tako odločno glasoval za žensko volilno pravico.

»Vedeti moraš,« se je odrezal Shaw, »da dobijo ženske volilno pravico šele s tridesetimi leti. In katera ti bo prostovoljno priznala, da ima že trideset let?«

OGLAS

Popravljači marel, ki istočasno tudi krpajo preluknjane lonce in znajo marele prevleči z odpornostjo proti severnim burjam, dobe službo proti najugodnejšim pogojem. Ponudbe je vložiti pri posredovalnici za službe na Mednarodnem uradu dela v Ženevi.

VROČA LJUBEZEN

»Gospodična, za vas bi šel do konca sveta!«

»Že dobro, toda kako boste dobili potni list v teh težkih časih?«

KAJ JE RESNICA?

Italijanski pesnik in dramatik, Nobelov nagradjenec Luigi Pirandello, se je nekoč sprehajal po rimskem predmestju. Na lepem je zbudil njegovo pozornost nek človek, ki je pritekkel iz neke hiše in zdíval po ulici navzdol. Takoj za njim je pritekla debela, umazana ženska in začela kričati:

»Primate ga, znorel je...!«

Slavni pisatelj se je ustavil, rekoč:

»Morebiti pa le ni znorel!«

»Kako da ne? Sama to najbolje vem, saj je moj mož,« se je odrezala ženska.

»Po katerih znakih pa sklepate, da je duševno bolan?«

»Kadar ga napade, beži iz hiše in se me boji ko vraga,« mu je pojasnila.

»Potlej vendar ni znorel!« je menil Pirandello ironično se smehljajoč in nadaljeval svojo pot.

V ŠOLI

Učitelj: »Povej mi Janezek, kaj je kani-bal?«

Učenec: »Ne vem, gospod učitelj.«

Učitelj: »No, nekoliko pomisli! Če bi ti na primer pojedel očeta in mater, kako bi se potlej imenoval?«

Učenec: »Sirota.«

Halo, radio „Oni svet“!

Partija Siegfried-Maginot je prekinjena v poziciji — pat.

Pri nakupu blaga za elegantne obleke in finega perila se priporoča

JOŽE ROŽAJ

Maribor, Aleksandrova cesta 16